

TRIBUNA

Una visió integral de la conca de l'Ebre

SANTI VILA I VICENTE
CONSELLER DE TERRITORI I SOSTENIBILITAT

Encara no fa un mes, la UNESCO va declarar les Terres de l'Ebre com a Reserva de la Biosfera. Es tractava d'un pas més en el llarg camí d'aquestes comarques cap a un reconeixement basat en la seva geografia humana, l'alt valor ecològic dels seus ecosistemes i una diversitat paisatgística incomparable.

L'EBRE ha esdevingut en els darrers anys un actiu territorial, no només per la gent que hi viu, sinó per tot Catalunya. Tots els catalans ens hem fet nostra aquesta declaració de la UNESCO, de la mateixa manera que tots hauríem d'estar compromesos en defensa d'un sistema hídic –que inclou els quatre rius catalans amb més cabal: l'Ebre, el Segre i les dues Nogueres– amenaçat per una visió de la gestió dels recursos hídrics més pròpia del segle XIX que no pas del segle XXI.

Aquest esperit de modernització va ser el que va inspirar el manifest de Vallbona de les Monges i totes les reflexions que Compromís per Lleida ha anat fent els darrers anys.

En un context global com l'actual, condicionat enormement pel canvi climàtic i la regressió dels cabals dels rius, ens cal una visió moderna en què l'aigua no sigui una finalitat en si, sinó un mitjà per crear riquesa mitjançant el seu ús eficient per l'agricultura, la indústria

tria i el consum urbà. Aquestes reflexions vénen a tomb de les veus catalanes que han discrepat del fet que el Govern s'hagi oposat al Pla Hidrològic de la Conca de l'Ebre imposat des de la Confederación Hidrogràfica del Ebro, acusant-nos de manca de visió de conjunt i de defensar els interessos ambientals per damunt dels interessos dels regants aigües amunt de Tortosa. Res més lluny de la realitat, les al·legacions que el govern va presentar a finals del 2012 tenien aquesta visió de conjunt, demanant un règim de cabals ambientals superior a l'actual per garantir la no-regressió del Delta i evitar la salinització del riu, alhora que garantia les reserves per a regadius, tant a les Terres de l'Ebre com al Pla de Lleida.

El problema de la sobreexplotació de l'Ebre no és un problema generat a Catalunya. És en altres indrets on els plans d'eficiència de regadius brillen per la seva absència o es con-

El Segre, la Noguera Pallaresa i la Noguera Ribagorçana generen prou cabal per al sector agroalimentari de Lleida i per al futur del Delta

reen productes més propis d'altres latituds, com l'arròs o el blat de moro. El Segre, la Noguera Pallaresa i la Noguera Ribagorçana generen prou cabal com per mantenir els nivells d'abastament que necessita el sector agroalimentari de Lleida i alhora garantir que aigües avall de Lleida els afluents catalans aporten la seva quota de cabal ecològic per garantir el futur del Delta.

És trist que des de Catalun-

ya es posi en dubte la visió de conjunt del Govern, que en cap moment ha posat en risc els cabals necessaris per l'agricultura ni les inversions en la modernització dels nostres canals.

Tot el contrari. En els requeriments que la Generalitat va fer arribar a la CHE, la preocupació pel cabal ecològic del riu era la mateixa al seu pas per Lleida que al seu pas per Tortosa.

En aquest sentit, tal com

també defensa l'Ajuntament de Lleida, les nostres al·legacions defensaven, per exemple, un cabal ecològic d'entre 14 m³/s i 18 m³/s al pas del Segre per Lleida, quan el cabal actual supera amb prou feines 1 m³/s.

Cal que evitem discussions estèrils entre les institucions catalanes i ens posem a treballar perquè l'aigua, com a recurs bàsic i escàs que és, serveixi per garantir el desenvolupament i la cohesió territorial.

Hem de saber conjugar els valors productius amb els valors socials, culturals i ambientals. L'aigua és font de vida i de riquesa, no ho oblidem.

COL·LABORACIÓ

La moció de l'IRTA a la Diputació i l'actitud de CiU

MIQUEL AGUILÀ I BARRIL
PORTAVEU DEL GRUP SOCIALISTA
DE LA DIPUTACIÓ DE LLEIDA

HEM LLEGIT amb certa estupefacció i incredulitat com la portaveu de CiU a la Diputació de Lleida blasma l'actuació dels grups del PP i PSC que vam donar suport a una moció de suport, valgui la redundància, a l'IRTA i contra la realitat fefaent del trasllat de la seva línia d'investigació genètica fora de Lleida. Aquest fet representa un buidat d'activitat i contingut de l'IRTA a les terres de Lleida es miri com es miri. I, per tant, una pèrdua de pes específic de la nostra economia.

Senyors de CiU de la Diputació, les actituds i els comportaments en general les marquen els fets i no les paraules. I la veritat és que la moció que es va posar a votació a la Diputació de Lleida en el seu primer punt

deia textualment "La Diputació de Lleida insta el Conseller d'Agricultura, Ramaderia, Pesca, Alimentació i Medi Natural de la Generalitat de Catalunya a deixar sense efecte el trasllat de la línia de genètica i millora animal de l'IRTA fora de les terres de Lleida" i vostès, el grup de CiU, hi van votar en contra.

I aquesta és l'única realitat contrastable. Voler-la emmascarar després carregant les culpes i acusant de deslleialtat els altres grups és del tot inadmissible i improcedent, per no utilitzar altres qualificatius. Sembla que aquest govern de la Diputació vulgui implantar el pensament únic criticant la discrepància lleial i fonamentada amb fugides cap endavant incom-

prendibles de to i d'arguments.

Cal constatar que el nostre grup del PSC va proposar afegir un segon acord a la moció que deia textualment "Demandar al Govern que treballi amb institucions del territori per a aprofundir en el posicionament competitiu de les Terres de Llei-

voluntat que pensàvem que ningú s'hi podria negar, si és que realment es vol que Lleida sigui de fet el centre més important de l'activitat agroalimentària de Catalunya.

No valen les excuses de dir que aquest segon punt es podia haver pactat i discutit abans o

El centralisme que s'exerceix des del cap i casal de Catalunya ha perjudicat, i ho continua fent massa vegades, les nostres terres de Lleida

da com a nucli del clúster agroalimentari català i contribuir a l'enfortiment de la marca Lleida com a marca de qualitat i de referència" i CiU també hi va votar que no.

El President va proposar que retiréssim aquest punt per fer una moció comuna més endavant. Nosaltres vam considerar no fer-ho perquè creiem que enriquia l'acord i manifestava una

fer-ho més endavant. Des de bon començament, el Grup de CiU ja va dir que votaria en contra de la moció original del PP. Si realment s'hi volia votar a favor, es podia haver demanat votar els dos punts separatament com tantes vegades s'ha fet.

Aquests fets demostren una vegada més la dependència del Govern de la Diputació del de

la Generalitat. El centralisme que s'exerceix des del cap i casal de Catalunya ha perjudicat, i ho continua fent massa vegades, les nostres terres de Lleida. Hem d'estar permanentment alerta. Des de Lleida hem de fer sentir la nostra veu quan ens podem sentir perjudicats o quan no som suficientment escoltats. La dependència que tenim i que patim del centralisme estatal, massa sovint es repeteix a casa nostra.

Si denunciem l'un, per què no ho fem de l'altre? Aquella actitud d'altres governs i consellers de la Generalitat que van assentar les bases d'una descentralització de fet de la Conselleria d'Agricultura a Lleida, on és ara?

I per cert, finalment, com és que la representant de CiU obvia el grup d'Esquerra Republicana a l'hora de carregar "culpes" si també van votar la moció conjuntament amb el PP i nosaltres?